

Arrest

nr. 287 581 van 14 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERSCHUEREN *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Albanees staatsburger uit Nicaj Shale. Op 21 augustus 2020 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende: "In 1997 had een neef van uw vader een uit de hand gelopen ruzie met een politieagent van de familie K. (...). De neef werd hierbij vermoord door de politieagent. Wegens deze gebeurtenis ontstond er een bloedwraak tussen uw familie en de familie K. (...). In 2002 trachtte uw grootvader een lid van de familie K. (...) te vermoorden. Hij slaagde er enkel echter in om hem te verwonden maar bij deze poging verwondde hij ook een lid van de familie C. (...). Sindsdien is uw familie niet alleen in een bloedwraak verwickeld met de familie K.

(...)maar ook met de familie C. (...). In 2003 namen deze twee families wraak door uw vader te vermoorden. Na 2003 werden er leden van uw familie, waaronder uzelf, achtervolgd en in de gaten gehouden. Na 2006 verergerde de situatie nadat uw familie opnieuw wraak nam. U en familie werden toen regelmatig achtervolgd. In 2009 verhuisde u samen met uw moeder en uw zussen van Shkodër naar Tirana. Op 29 juni 2017 verliet u Albanië samen met uw moeder V. (...) (O.V. (...)) en uw zussen A. (...) (O.V. (...)) en An. (...) (O.V. (...)). U kwam dezelfde dag aan in België. U bleef sindsdien steeds in België. Uw moeder diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 06 juli 2017. U was toen nog minderjarig en stond op haar bijlage. Op 4 augustus 2017 nam het CGVS een weigeringsbeslissing onder andere omdat er geen geloof kon gehecht worden aan de bewering dat jullie persoonlijk in een bloedwraak met de K. (...)’s en C. (...)’s verwickeld zijn. Het beroep bij de Conseil du Contentieux des Etrangers werd wegens laattijdigheid op 27 oktober 2017 verworpen. Op 28 augustus 2018 diende uw moeder een tweede verzoek in. U stond hier wederom op haar bijlage. Aangezien uw moeder geen nieuwe elementen had aangebracht werd haar verzoek op 24 september 2018 niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. Deze beslissing werd door de CCE bevestigd op 7 februari 2019. In 2019 vermoordden twee neven van uw vader een persoon van de familie P. (...). Sindsdien is uw familie in een bloedwraak verwickeld geraakt met de familie P. (...). De twee neven vluchtten na deze moord naar Denemarken, waar ze in de gevangenis beland zijn. Eén van de twee neven werd later dood aangetroffen in zijn cel, vermoedelijk komt dit door de bloedwraak met de familie P. (...). Uw moeder diende vervolgens een derde verzoek in op 23 april 2019. U stond hier wederom op haar bijlage. Ook dit verzoek werd niet ontvankelijk verklaard op 30 januari 2020 door het CGVS dat oordeelde dat er voor wat betreft de bloedwraken met de K. (...)’s en de C. (...)’s – net zoals bij het tweede verzoek – geen elementen waren aangebracht om de geloofwaardigheid te herstellen. Voor wat betreft de, bij het derde verzoek voor het eerst ingeroepen, bloedwraak met de P. (...)’s oordeelde het CGVS dat er bedenkingen geformuleerd konden worden aangaande de geloofwaardigheid van deze bloedwraak. Wat deze laatste bloedwraak betrof voegde het CGVS volledigheidshalve toe dat uw moeder niet aannemelijk had gemaakt dat jullie in geval van problemen in het kader van deze bloedwraak geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Albanese autoriteiten. Het beroep tegen deze beslissing werd op 16 april 2020 verworpen door de CCE die de beslissing van het CGVS bevestigde. In januari 2020 ontvoerden twee andere neven van uw vader een persoon van de familie Pr. (...). De neven waren actief in het drugsmilieu en er was een lading niet op zijn bestemming in Engeland aangekomen. Ze stelden hiervoor een lid van de familie Pr. (...) verantwoordelijk. Om zich te wreken ontvoerden ze hiervoor de broer van de verantwoordelijke van de familie Pr. (...). Ze martelden hem en vermoordden hem nadien. Sindsdien is uw familie in een bloedwraak verwickeld met de familie Pr. (...). De neven zijn na de moord gevlucht. U diende een eigen verzoek om internationale bescherming in op 21 augustus 2020. U vreesde bij terugkeer gedood te worden door iemand van de families K. (...), C. (...), P. (...) of Pr. (...)."

Op 1 december 2020 verklaarde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen uw eerste verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 11 januari 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal. Op 8 april 2022 verwierp de Raad van State uw beroep tegen deze beslissing. Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 15 juni 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalt bij uw tweede verzoek aan dat u nog steeds vreest om vermoord te worden door iemand van de vier families waarmee uw familie in een bloedwraak verwickeld zit. Deze bloedwraken zijn nog steeds actueel. U werpt op dat er recent een feit gebeurd zou zijn op Place De Brouckère in Brussel. Wat er precies gebeurd zou zijn, verduidelijkt u niet maar dit zou te maken hebben met een bloedwraak van 20 jaar geleden. Op YouTube zou er een video staan van het conflict op Place De Brouckère. Verder haalt u aan dat een neef van u, A.P. (...) slachtoffer werd van een gewapend conflict. De daders van deze feiten werden gearresteerd. De chauffeur werd echter na twee dagen reeds vrijgelaten. Hiermee wil u aantonen dat de Albanese politie corrupt is en dat er geen veiligheid is in Albanië.

U legt in het kader van onderhavig verzoek een krantenartikel van 19 maart 2022 voor waaruit blijkt dat een persoon met de initialen A.P. (waarvan u stelt dat het uw neef betreft) slachtoffer werd van een gewapende aanslag door een persoon met de initialen B.H. Deze persoon wordt gezocht door de Albanese instanties. De persoon die B.H. hielp ontsnappen (persoon met de initialen L.S.) werd reeds gearresteerd omdat hij hulp geboden zou hebben aan een persoon die een misdrijf pleegde.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw vorig verzoek door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard. Dit vooreerst omdat de geloofwaardigheid van de bloedwraaken met de K. (...)’s, C. (...)’s en P. (...)’s reeds werd beoordeeld in uw moeder haar opeenvolgende verzoeken. Het Commissariaat-generaal oordeelde in het kader van deze verzoeken dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweringen dat jullie persoonlijk in een bloedwraak verwickeld zitten met de familie K. (...) en C. (...). Er werden eveneens bedenkingen geformuleerd aangaande de geloofwaardigheid van de beweerdde bloedwraak met de P. (...)’s. Wat deze laatste bloedwraak betrof voegde het CGVS volledigheidshalve toe dat uw moeder niet aannemelijk had gemaakt dat jullie in geval van problemen in het kader van deze bloedwraak geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Albanese autoriteiten. U bracht voor wat betreft deze bloedwraaken geen elementen aan die een ander licht konden werpen op de toenmalige beoordelingen. Wat betreft de bloedwraak met de familie Pr. (...) kwam uw geloofwaardigheid eveneens in het gedrang aangezien uw kennis hierover zeer beperkt bleek te zijn. Daarenboven kon u geen concrete indicaties geven dat u geviseerd werd door de familie Pr. (...). Bovendien had u, zelfs indien er enig geloof kon gehecht worden aan uw toenmalige vrees omwille van de verschillende bloedwraaken, niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van eventuele toekomstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U herhaalt in onderhavig verzoek dat uw problemen met de vier families waarmee uw familie in een bloedwraak verwickeld zit nog steeds actueel zijn. U werpt ook op dat er recent een feit gebeurd zou zijn op Place De Brouckère in Brussel. Wat er precies gebeurd zou zijn, verduidelijkt u niet maar dit zou te maken hebben met een bloedwraak van 20 jaar geleden (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 20). U bouwt wat dit motief betreft evenwel verder op de verklaringen die in het kader van uw eerste verzoek allerm minst aannemelijk werden gemaakt en/of waarbij u niet aantoonde dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Albanese autoriteiten voor zover u toch geviseerd zou worden omwille van één van de door u aangehaalde bloedvetes. Uw huidige verklaringen zijn onvoldoende om deze conclusies te wijzigen. Bovendien stelt u dat er een YouTube-video zou bestaan van het conflict op de Place De Brouckère maar u liet na om dit te staven.

Verder haalt u aan dat een neef van u, A.P. (...), slachtoffer werd van een gewapend conflict. Omdat de chauffeur die de vader hielp ontsnappen na twee dagen reeds werd vrijgelaten, blijkt hier volgens u uit dat de Albanese politie corrupt is en dat er geen veiligheid is in Albanië (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 19). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat, ondanks dat u aangeeft dat u dit kon bezorgen, u nali et om bewijzen te bezorgen van het feit dat A.P. (...) uw neef is. Verder kan uit het feit dat de chauffeur die de vader hielp ontsnappen na twee dagen werd vrijgelaten, niet zondermeer besloten worden tot een afwezige of gebrekkige bescherming door de Albanese autoriteiten. Dat deze chauffeur werd vrijgelaten, kan aan tal van redenen te wijten zijn (Zoals bv een vrijlating op voorwaarden in afwachting van een rechtszaak). Bovendien hebt u deze vrijlating enkel vernomen van uw tante (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 19). Dit blijkt niet uit het door u voorgelegde artikel. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen of het door u voorgelegde artikel blijkt dat u persoonlijk betrokken zou zijn bij het gewapend conflict waar uw neef A.P. (...) slachtoffer van was. Noch blijkt nergens uit dat u – zoals hierboven reeds werd uiteengezet en mede gelet op de vaststellingen in uw eerste verzoek – in het geval dat u toch geviseerd zou worden, u dan geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige bescherming in Albanië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van :

"- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;

- Artikel 48/3, 48/4, 57/6/2, 57/5ter van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de wijze waarop volgende verzoeken om internationale bescherming dienen te worden beoordeeld. Vervolgens geeft hij aan:

"Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat de verwerende partij de actuele toestand van Albanezen in de context van de bloedwraak heeft onderzocht en in het licht van de door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen heeft beoordeeld.

Door eenvoudig te verwijzen naar de vorige beslissing die haar beoordeling steunde op informatie van 2017 (COI FOCUS), is dit niet het geval.

Verzoeker is zelfs niet gehoord om de nieuwe elementen toe te lichten.

De beslissing dient alleen daarom al vernietigd te worden."

Verder doet verzoeker gelden:

"Het CGVS meent onterecht dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken om voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te komen, noch dat het zelf over dergelijke elementen zou beschikken."

Verzoeker geeft in dit kader een aantal algemene, theoretische beschouwingen en wijst op rechtspraak van het HvJ inzake het begrip 'nieuwe elementen' en de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming. Voorts stelt hij:

"Toegepast op de voorliggende aanvraag dient vastgesteld dat manifest nieuwe feiten en gegevens zijn aangebracht (hierna 3).

De analyse die wordt gemaakt betreft de gegrondheid van de aanvraag die in een tweede fase had moeten plaatsvinden.

Het behoorde dus de aanvraag ontvankelijk te verklaren."

Verzoeker verwijt verweerder vervolgens dat zijn verzoek om internationale bescherming niet grondig werd onderzocht. In dit kader voert hij vooreerst aan:

"In de eerste plaats worden zijn verklaring niet in samenhang met de vroeger aangebrachte stukken beoordeeld tijdens de vorige aanvraag om internationale bescherming.

Verzoeker liet gelden dat een neef van hem, A.P. (...) slachtoffer werd van een gewapend conflict en geen bescherming kon bekomen vanwege de politiediensten.

Hij voegt bij huidige verzoekschrift de You Tube video (stuk 10).

Verzoeker vreest eenzelfde scenario indien hij zou geïnterviewd worden door de leden van de 4 families K. (...), C. (...), P. (...), of Pr. (...).

Hij meent geen bescherming te kunnen bekomen vanwege de Albanese overheid.

Er lijkt hier sprake te zijn van manifeste onwil van het CGVS om te willen inzien dat verzoeker doorheen zijn verklaringen en neergelegde stukken heeft trachten duidelijk te maken dat hij een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer naar Albanië omwille de bloedwraak door één van die families. Er is geen enkel onderzoek gedaan door de dienst van het CGVS of de bedoelde families effectief gelinkt zijn in het milieu van de internationale drugshandel en of in die context een bescherming door de overheden überhaupt mogelijk is.

Uit het Cedoca rapport COI Focus 2020 blijkt minstens dat een aantal incidenten zich voordeden :

In april 2018 wordt in Tirana een man (Mario Majollari) doodgeschoten. Vermoed wordt dat deze moord gebeurd is als vergelding voor een dubbele moord die zijn vader heeft begaan. De vader (Avni Majollari) zit hiervoor aan levenslange celstraf uit. De vermoedelijke dader van de moord (Kastriot Gjuzi) wordt enkele dagen later gearresteerd in Kosovo. In 2015 had het slachtoffer een asielaanvraag ingediend in Zweden maar die is niet ingewilligd.

De zaak van J.Pr. (...) waarbij de neven van verzoeker deze beruchte drugs crimineel martelden en vermoordden roept manifest een vergelijking op die absoluut prima facie niet uit de lucht is gegrepen.

Uit een recent persbericht van 07/06/2022 blijkt dat in deze zaak de neven van verzoeker A.D. (...) en G.D. (...) (als opdrachtgever) rechtstreeks betrokken zijn bij de moord op Pr. (...) (stuk 2).

Dat dus een risico op bloedwraak potentieel aan de orde is, lijkt geen twijfel.

Verzoeker staat bovenaan de lijst, als enige mannelijke en meerderjarige telg van de familie.

De ngo Operazione Colombo heeft in 2019 een studie gepubliceerd waaruit blijkt dat er in 2018 vijf moorden zijn gebeurd die als bloedwraak beschreven worden. Eén van die moorden is in de Albanese diaspora in Spanje gepleegd. Ook in 2019 maakt deze organisatie regelmatig gewag van situaties op het terrein (moorden, opsluiting, emigratie) die ze in verband brengen met het fenomeen bloedwraak. Operazione Colombo baseert zich enkel op persartikels.²³¹

<https://www.operazionecolomba.it/njepopullkundergjakmarrie/category/reports/monthly-report>

Het getuigt van weinig zorgvuldigheid dat het CGVS geen verdere onderzoeksadren heeft gesteld, zoals bijvoorbeeld verzoeker te horen, of na te gaan met de Albanese autoriteiten of er voor verzoeker een bloedvete bekend is.

De Albanese politie heeft in de bestrijding van het fenomeen bloedwraak via de ontwikkeling van een databank in juni 2012 getracht om een zicht te krijgen van de personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Volgens informatie die aan de speciale verslaggever van de VN werd verschaft, blijkt dat de databank zowel informatie bevat over zaken die voor de rechtbank werden gebracht als over zaken die niet door de officiële kanalen worden gevolgd. De databank wordt regelmatig geactualiseerd en bestrijkt het volledige land. De Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de ombudsman hebben toegang tot deze databank. (https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A.HRC.23.47.Add.4_EN.pdf)

Verzoeker kan geen toegang krijgen tot de informatie. Het CGVS als overheidsinstantie wel.

Waarom is niet onderzocht of verzoeker in de databank figureert?

Waarom is de voorzitter van de Verzoeningscommissie niet bevraagd over het individuele geval van verzoeker."

Verzoeker vervolgt:

"Het niet horen is bovendien strijdig met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de verzoeker minstens eenmaal wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

Paragraaf 2, 3° van deze bepaling laat enkel een uitzondering op dit principe toe in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming indien het CGVS oordeel is dat het een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan DVZ verstrekte elementen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het niet mogelijk was voor CGVS om tot een geldige beslissing te nemen op basis alleen van de elementen verstrekt door DVZ. Deze uitzondering kon dus geen toepassing vinden, en verzoeker had verhoord moeten worden over de nieuwe elementen die hij heeft aangebracht of nog kon laten gelden.

Zo bijvoorbeeld de nieuw informatie over de case van J.Pr. (...)."

Verzoeker concludeert:

"Uit het geheel van deze elementen blijkt dat het CGVS niet voldaan heeft aan haar samenwerkingsplicht noch aan de zorgvuldigheidsplicht. Er werd namelijk geen rekening gehouden met het geheel van elementen ter ondersteuning van het volgend verzoek, en het CGVS heeft nagelaten rekening te houden met algemene landeninformatie waar zij nochtans kennis van moet hebben. Ten slotte heeft het CGVS

nagelaten verzoeker te verhoren, terwijl niet tot een geldige beslissing kon worden gekomen op grond van het dossier van DVZ alleen."

Verzoeker gaat verder in op de algemene situatie in Albanië en zijn specifieke situatie. In dit kader doet hij gelden:

"Wat de algemene situatie in Albanië betreft, lijkt verweerder in een uiterst summiere motivering te suggereren dat bloedwraak in het hedendaags Albanië geen reden is om internationale bescherming te kunnen ontvangen en bescherming met name mogelijk is.

Verzoeker wijst erop dat zijn individuele situatie in verschillende opzichten verschilt van andere asielaanvragen met dit motief. Verzoeker wenst de volgende elementen aan te voeren die er op wijzen dat, in zijn individueel geval, de ernst van de vervolgingsvrees beduidend hoger is dan eender welk ander potentieel slachtoffer van bloedwraak.

In de inleiding van de COI Focus 2017 wordt het fenomeen, zeker in de regio van Shkodër erkend (COI focus, p. 7 en 8)

Hij verwijst naar COI Focus: "Blood Feuds in contemporary Albania: characterization, prevalence and response by the State, 29.06.2017", maar ook het "Country Policy and Information note Albania: Blood feuds (Februari 2020) (afgekort in deze tekst als UK.)

Ook wenst hij te wijzen op het verschil tussen personen die in gedwongen zelfisolatie gaan, en anderen die vormen van vrijheid hebben (al dan niet afgekocht). Personen die verplicht zijn om in zelfisolatie te gaan zijn zeldzaam, maar bestaan (COI Focus, p. 15 en p. 45, laatste paragraaf). "Zij kunnen zelfs niet naar Tirana gaan" aldus een lokale politicus (UK, p. 21, §2) In het Verenigd koninkrijk bijvoorbeeld krijgen deze enkelingen internationale bescherming (UK, p 9 en 10). In ditzelfde document worden ook de redenen besproken waarom politionele bescherming soms niet effectief is (UK, p 9 en 10).

- Verzoeker staat bovenaan de lijst, als enige mannelijke en meerderjarige telg van de familie (UK, p 19 en vooral p. 12, §3, Coi Focus, p. 21, tweede §)

- Andere mannelijke familieleden hebben expliciet afstand gedaan van hem en zijn gezin. Verzoeker is geïsoleerd.

- Verzoeker is afkomstig uit de regio van Shkoder in het noorden van Albanië waar de bloedwraak of Gjakkmarra, nog werkelijk bestaat (UK, p 16, 32 maar ook stuk 10 en Coi Focus).

- Verzoeker is verwikkeld in bloedwraak met maar liefst vier clans. Twee recente moorden (2019- 2020) zijn tot op heden ongewroken en verzoeker is het volgende slachtoffer. Hij loopt dus een verhoogd risico.

- Verzoeker kan, bij terugkeer naar Albanië, enkel in zelf isolatie gaan. Doch een dergelijke zelfisolatie zal ook moeilijk worden, organisatorisch (hij is alleen – er is geen bescherming meer van andere mannelijke familieleden, en hij heeft geen woning) en financieel (verzoeker kan onmogelijk gaan werken, dit is veel te riskant en bovendien: hij staat er alleen voor) (UK, p. 10 en p 21 en COI focus 2017 p. 15)

- De financieel moeilijke situatie van verzoeker maakt zijn situatie des te onveiliger. Immers : hij heeft geen middelen om zijn veiligheid af te kopen, element dat, bij het lezen van de rapporten, belangrijk is om o.a. te onderhandelen over enige zij het beperkte vorm van vrijheid (UK, p.21, Coi Focus 2017 , p. 20).

- De politie in Albanië is nog steeds corrupt Ook in dit opzicht is het hebben van middelen belangrijk om veiligheid te kunnen ontvangen. De case van zijn neef A.P. (...) maakt aannemelijk dat bescherming niet is gegarandeerd.

- Aangezien de andere mannelijke familieleden van verzoeker afstand hebben genomen van hem, ontbreekt het ook aan ouderen of gezaghebbende figuren in zijn familietak, noodzakelijk om te onderhandelen laat staan te verzoenen. Bovendien moet worden opgemerkt dat de werkelijke kans op verzoening met vier verschillende families (en rekening houdende met de twee recente moorden, waarvan één na marteling) een illusie is (UK, 36 en 37, Coi focus 2017 , p. 20).

- Relocatie of interne vlucht is niet realistisch in de casus van verzoeker (UK, 11)

- Om verschillende redenen is een klacht bij de politie niet effectief in de gevallen van zelf isolatie. Deze families beschouwen de politie niet als een autoriteit en de politie beschermt niet werkelijk. Men kan nl. niet overal aanwezig zijn. Bovendien is de politie corrupt en moet er betaald worden om beschermd te worden (Coi-Focus 2017 , p. 23 en 24).

Een recent persartikel "Albanian Blood Feuds : more than 10.000 Revenge Killings in 30 years", 21/11/2020 geeft de realiteit weer : een effectieve bescherming is een illusie ondanks de inspanningen die gebeuren (stuk 4).

Uit wetenschappelijk onderzoek VERA KOPSAJ, "Blood Feud and its impact on the Albanian criminality", Mediteranean Journal of Social Sciences, MCSER Publishing, Rome Italy, 2016, blijkt dat een significant aantal moorden aan de bloedwraak kan worden gelinkt, dikwijls in de criminele sfeer (stuk 3).

Dat dit ook in de criminaliteit geworteld zit en voornamelijk het gebrek aan vertrouwen in de Albanese justitie het fenomeen van bloedwraak aanwezig blijft, wordt bevestigd door MAHAN, Isabella (2022) "Justice in Hybrid-Democracy: Blood Feuds and Albania Post Communism," Themis: Research Journal of Justice Studies and Forensic Science: Vol. 10 , Article 7. <https://doi.org/10.31979/THEMIS.2022.1007>

Het incident waarnaar verzoeker verwees betreft een incident in België aan het Brouckèreplein dat aan een andere case van bloedwraak is gelinkt. Verzoeker trachtte hiermee aan te tonen dat de bloedwraak soms jaren later wordt uitgevoerd, niet meer of niet minder.

Een ander voorbeeld daarvan is recent in de pers verschenen waarbij een 17-jarige de moord op zijn vader heeft gewroken jaren na datum van de feiten (stuk 8).

Verzoeker meent dat bescherming niet mogelijk is in zijn geval.

Verzoeker meent dat ook dit punt van de motivering niet onderbouwd is en een individueel onderzoek zich opdringt.

Hij vraagt dan ook de vernietiging van de bestreden beslissing opdat een ernstig onderzoek rond zijn case zou worden opgestart."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofdde:

Ingevolge de bevoegdheid verleend door de Wet bij artikel 39/2 §1, tweede lid 3°, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 18/08/2022 te vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4, in de zin van artikel 57/6, § 1 Vw.

In ondergeschikte orde:

Ingevolge de bevoegdheid verleend door de Wet bij artikel 39/2 §1, tweede lid 2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen omdat, nu nieuwe elementen aanwezig zijn, er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in artikel 39/2 §1, tweede lid, 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Persartikel zaak Pr. (...) dd. 07/06/2022;

3. VERA KOPSAJ, "Blood Feud and its impact on the Albanian criminality", Mediterranean; Journal of Social Sciences, MCSER Publishing, Rome Italy, 2016;

4. Albanian Blood Feuds : More than 10.000 revenge killings in 30 Years;

5. Albanian Ancient Blood Feuds trap entire generation, 17/06/2020 ;

6. MAHAN, Isabella (2022) "Justice in Hybrid-Democracy: Blood Feuds and Albania Post Communism," Themis: Research Journal of Justice Studies and Forensic Science: Vol. 10 , Article 7. (...);

7. "Police says Albanian, 17, kills neighbor in family blood feud, 24/01/2022;

8. COI Focus: "Blood Feuds in contemporary Albania: characterisation, prevalence and response by the State, 29.06.2017." (niet gevoegd beschikbaar op de website verweerder);

9. Country Policy and Information note Albania: Blood feuds (February 2020) document used by UK administration to evaluate asylum claims (niet gevoegd beschikbaar op : (...)

10. Video incident ;

11. Identiteitskaart van neef A.P. (...);

12. Persbericht."

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker kan vooreerst niet worden gevolgd waar hij verweerder meermaals verwijt dat hij niet (opnieuw) werd gehoord in het kader van zijn huidige, volgende verzoek om internationale bescherming en waar hij poneert dat de bestreden beslissing alleen al op deze basis zou dienen te worden vernietigd.

Verzoeker gaat met dit betoog immers voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn standpunt blijktens de stukken van het dossier, met name middels zijn verklaringen zoals afgelegd in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden", de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verklaring volgend verzoek en de mogelijkheden waartoe hij beschikte om zowel bij de DVZ als bij het CGVS de nodige documenten en stukken neer te leggen, te

dezen op nuttige wijze kenbaar heeft kunnen maken. In dit kader was het, gelet op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, aan verzoeker om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er te dezen nieuwe elementen zijn of voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker werd in dit kader bovendien expliciet op de hoogte gesteld van het gegeven dat het CGVS niet verplicht was om hem opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en er werd uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek om internationale bescherming bij de DVZ aan te brengen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek).

Verzoeker, die blijkens de stukken van het dossier daarenboven zelf niet verzocht om door verweerder te worden gehoord en kennelijk naliet om bijkomende stukken of documenten aan verweerder over te maken, toont, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook had verzoeker de kans om middels het onderhavige verzoekschrift bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming en heeft hij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkervijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In dit kader kan vooreerst worden gewezen op de inhoud van het arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Bij arrest nr. 266 477 van 11 januari 2022 werd inzake verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming geoordeeld als volgt:

“1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

2. Artikel 57/6/1 luidt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

§3. “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Albanië aangewezen als land van veilige herkomst. Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal vooreerst op enkele vaststellingen betreffende het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de vier bloedwraken waarin hij en zijn familie verwickeld zouden zitten. De commissaris-generaal haalt aan dat de bloedwraken met de families K., C. en P. reeds werden beoordeeld in het kader van de drie verzoeken om internationale bescherming die verzoekers moeder deed, en dat de bloedwraken met de families K. en C. niet geloofwaardig werden geacht, en er bij de geloofwaardigheid van de bloedwraak met de familie P. bedenkingen werden geformuleerd. De commissaris-generaal oordeelt dat uit het persoonlijk onderhoud met verzoeker blijkt dat hij slechts zeer weinig informatie kan geven over de bloedwraken met de drie families, waardoor hij geen ander licht kan werpen op de beoordelingen in het kader van de verzoeken van zijn moeder. Verzoeker beschikt over de bloedwraak met de familie Pr. volgens de commissaris-generaal ook slechts over zeer summiere informatie.

Hoe dan ook dient, zo vervolgt de bestreden beslissing, te worden opgemerkt dat verzoeker persoonlijk niet in concreto aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, of bij een eventuele herhaling van problemen, geen of onvoldoende beroep in geval van terugkeer naar Albanië

geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu hij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen, en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de desbetreffende bevindingen niet weerlegt noch ontkracht. De door verzoeker neergelegde documenten zijn evenmin van die aard om de vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen.

4.3. Betreffende de bloedwraken met de families K. en C. haalt verzoeker geen argumenten aan die de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissing kunnen weerleggen: "Vooreerst moet opgemerkt worden dat u zich ten dele beroept op motieven die reeds door uw moeder werden opgeworpen in haar opeenvolgende verzoeken, met name de bloedwraken met de K., C. en P.. Het Commissariaat-generaal oordeelde in het kader van deze verzoeken dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweringen dat jullie persoonlijk in een bloedwraak verwickeld zitten met de familie K. en C. (...) U brengt voor wat betreft deze bloedwraken geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordelingen. U kan allereerst niet duiden wie er allemaal geïmponeerd wordt in de bloedwraken met de familie K. en de familie C. (CGVS, p. 9-10). U brengt verder geen concrete indicaties aan waaruit kan blijken dat u persoonlijk actueel geïmponeerd wordt door de K. en/of de C. U vermoedt louter dat de tegenpartij wacht totdat u ouder bent aangezien kinderen volgens de regels niet mogen geïmponeerd worden (CGVS, p. 9-10)." Waar verzoeker aanhaalt dat de feiten anders zijn dan zoals aangegeven door zijn moeder, omdat hij nu meerderjarig is en vanboven op de lijst met doelwitten staat, merkt de Raad op dat verzoeker noch zijn moeder erin geslaagd zijn om aannemelijk te maken dat zij geïmponeerd worden omwille van bloedwraak. Dat verzoeker omdat hij nu meerderjarig is en door het overlijden van zijn vader de eerstvolgende op de lijst doelwitten is, kan dan ook niet worden aangenomen. Verzoeker heeft daarenboven niet aangetoond dat hij, zelfs indien hij in deze bloedwraken verwickeld zou zijn en de volgende op de doelwittenlijst zou zijn, niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. De Raad stipt nog aan dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat er sinds 2009 geen enkel feit meer plaatsvond dat gekaderd zou kunnen worden in de bloedwraak met de families K. en C. (notities persoonlijk onderhoud, p. 9) en dus helemaal geen indicatie geeft dat hij iets dient te vrezen van deze families. Verzoeker legt bij aanvullende nota dd. 23 februari 2021 een persartikel neer betreffende de bloedwraken tussen zijn familie en de families K., en C.; doch de Raad stelt vast dat dit artikel reeds dateert van 20 oktober 2006 en dat verzoeker in dit artikel niet wordt vermeld. Met dit artikel kan verzoeker dus geenszins aantonen dat hij actueel geïmponeerd zou worden door de families K. of C.

4.4. Betreffende de door verzoeker aangehaalde conflicten met de families P. en Pr., verwijst de Raad naar de motivering in de bestreden beslissing betreffende de onwetendheid van verzoeker over deze bloedwraken: "Wat betreft de bloedwraak die uw familie kent met de familie P. dient aangestipt te worden dat u niet weet om welke reden de initiële moord werd gepleegd door de neven van uw vader. Nog straffer is dat u de namen van de neven van uw vader niet kent (CGVS, p. 14). U weet ook niet of er ooit een rechtszaak is geweest over de moord door uw neven (CGVS, p. 15). U weet eveneens niet wie er concreet geïmponeerd wordt door de bloedwraak (CGVS, p. 14). U weet ook niet door wie precies van de familie P. u precies geïmponeerd wordt (CGVS, p. 15). U geeft ook aan dat u niet op de hoogte bent van enige verzoeningspogingen (CGVS, p. 15). Dat u niet op de hoogte bent van deze elementen, brengt de geloofwaardigheid van de beweerde bloedwraak met de familie P. ernstig in het gedrang. Bovendien hebt u geen concrete indicaties dat u persoonlijk geïmponeerd wordt door de bloedwraak met de familie P. (CGVS, p. 15). Tot slot, wat betreft de bloedwraak die uw familie kent met de familie Pr. Dient er aangestipt te worden dat u maar één naam kent van de neven van uw vader die de moord gepleegd hebben (CGVS, p. 15). U weet niet of de rechtbank een uitspraak deed of een vonnis velde. U weet evenmin of de bloedwraak effectief is uitgesproken geweest (CGVS, p. 16) en door wie precies van de familie Pr. u geïmponeerd wordt. U geeft aan dat u hen niet kent en dat u alle informatie op YouTube hebt gevonden (CGVS, p. 16). U geeft ook aan dat u niet op de hoogte bent van enige verzoeningspogingen (CGVS, p. 16). Dat u uw kennis louter online hebt gevonden en niet op de hoogte bent van de bovengenoemde elementen brengt de geloofwaardigheid van uw vrees om gedood te worden door de familie Pr. ernstig in het gedrang. Gevraagd naar welke concrete indicatie die u hebt dat u geïmponeerd wordt door de familie Pr., komt u niet verder dan te stellen dat de naam van de neef van uw vader werd doorgegeven aan de familie Pr., dit om zich te kunnen wreken (CGVS, p. 16-17). Uw naam werd echter niet doorgegeven (CGVS, p. 17). Verdere indicaties hebt u niet (CGVS, p. 17)." Verzoeker werpt hier geen ander licht op. Verzoeker legt bij aanvullende nota dd. 23 februari 2021 nog persartikels neer betreffende de moord op J. Pr. Verzoeker wordt in deze artikel niet vermeld. In de artikels wordt enkel gewag gemaakt van het feit dat de daders uit de familie D. komen, niet dat er op basis van de feiten een bloedwraak zou zijn ontstaan tussen

de familie Pr. en de familie van verzoeker. De artikels kunnen dan ook niet aantonen dat verzoeker geïnviseerd zou worden door de familie Pr. Bij aanvullende nota dd. 29 maart 2021 legt verzoeker nog twee persartikels neer betreffende de beschieting van M. en H. D., die volgens de artikels verwant zijn aan G. D., die verantwoordelijk wordt geacht voor de moord op J. Pr. Verzoeker wordt ook in deze artikels niet vermeld en de Raad acht evenmin dat deze artikels staven dat verzoeker door de familie Pr. zou worden geïnviseerd. Waar verzoeker aanvoert dat M. en H. volle neven van hem zijn, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die verzoeker niet staft en dat zelfs als dit wel aangetoond was, dit niet voldoende is om te concluderen dat verzoeker ook het doelwit zou zijn van de familie Pr. Uit de artikels blijkt immers dat M. en H. banden hadden met G. D., die geacht betrokken te zijn in de georganiseerde misdaad, en wordt er geen gewag gemaakt van het bestaan van een bloedwraak tussen de families D. en Pr.

4.5. Waar verzoeker zijn ontoereikende kennis over de door hem aangehaalde feiten poogt te wijten aan zijn jonge leeftijd op het moment van de gebeurtenissen, stelt de Raad vast dat verzoeker op het tijdstip van het ontstaan van de conflicten met de families P. en Pr. respectievelijk reeds zeventien en achttien jaar oud was, en dat er dus van hem wel kan verwacht worden dat hij zich op de hoogte zou hebben gesteld van de feiten betreffende deze conflicten, te meer daar verzoeker stelt bovenaan de lijst van doelwitten van de bloedwraak te staan als enige mannelijke en meerderjarige telg van de familie. Dat verzoeker Albanië verliet in 2017 kan evenmin een verklaring vormen voor zijn onwetendheid, daar verzoeker in België samenwoont met zijn moeder (notities persoonlijk onderhoud, p. 3) en nog steeds contact onderhoudt met zijn oom aan moederskant in Albanië (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker heeft dus wel degelijk bronnen om aan meer informatie over de bloedwraken te komen. De gebrekkige kennis van verzoeker kan evenmin vergoelikt worden door het feit dat zijn moeder hem bewust weinig heeft verteld over de feiten om hem niet angstig te maken, zoals geopperd wordt in het verzoekschrift. Verzoeker verklaart immers rechtstreeks gevaar te lopen omwille van de bloedwraken en er kan dan ook verwacht worden dat zijn moeder hem de nodige informatie zou verschaffen opdat verzoeker duidelijk het risico ten aanzien van zijn persoon zou kunnen inschatten, aangezien het voor hem van onmiddellijk levensbelang is om zich te kunnen beschermen van het gevaar dat uitgaat van deze conflicten.

4.6. Waar verzoeker nog benadrukt dat de andere mannelijke familieleden van de vader van verzoeker schriftelijk hebben verklaard afstand te hebben genomen van verzoeker, stelt de Raad vast dat verzoeker bij het verzoekschrift opnieuw de verklaring van zijn familieleden bijvoegt. De Raad stelt vast dat deze verklaring wel werd neergelegd door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, doch dat dit document niet besproken werd in de bestreden beslissing. De Raad stelt vast na nalezing van de verklaringen van verzoeker vast dat dit document werd opgesteld door de oom van verzoeker en de oom van de vader van verzoeker (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Deze verklaring betreft dus een gesolliciteerd document dat geenszins een onafhankelijke bevestiging van de door verzoeker aangehaalde feiten kan vormen, noch van het feit dat verzoekers familieleden afstand van hem zouden hebben genomen.

4.7. Verzoeker verwijst verder opnieuw naar het attest van 2 februari 2019 van het dorpshef F. R. en de attesten van de nationale verzoeningscommissie van 18 mei 2017 en 2 april 2019, opgesteld door G. M., en stelt dat het van een weinig professionele houding van de commissaris-generaal getuigt om deze documenten niet in overweging te nemen omdat dergelijke documenten volgens Cedoca eenvoudig tegen betaling kunnen verkregen worden. Bij aanvullende nota dd. 23 februari 2021 legt verzoeker een emailconversatie tussen zijn raadvrouw en G. M. neer, alsook een kopie van de identiteitskaart van G. M.. In de emails bevestigt G. M. de problemen van verzoeker en de authenticiteit van de attesten van de nationale verzoeningscommissie. Naar inzien van de Raad kan uit deze emails en de kopie van de identiteitskaart enkel worden besloten dat G. M. inderdaad de attesten voor verzoeker opstelde, doch kan er hieruit niet worden geconcludeerd dat de inhoud van de attesten overeenstemt met de werkelijkheid en dat deze attesten niet tegen betaling zouden zijn verkregen. Bij de aanvullende nota wordt eveneens een kopie neergelegd van de identiteitskaart van F. R., doch kan dit evenmin aantonen dat de in de attesten aangehaalde feiten werkelijk plaatsvonden. In zijn email van 6 januari 2021 stelt G. M. nog dat F. R. heeft bevestigd dat hij de attesten heeft opgesteld en dat de door verzoeker aangehaalde bloedwraken waarachtig zijn, doch kunnen dergelijke verklaringen duidelijk niet volstaan om aan te nemen dat de inhoud van de attesten authentiek is. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker bij het verzoekschrift nog een tweede attest, opgesteld door F. R. en waarin opnieuw de problemen van verzoeker worden bevestigd, neerlegt. De Raad stelt vast dat dit attest gedateerd is op 8 juni 2020. Verzoeker deed zijn verzoek om internationale bescherming op 21 augustus 2020 doch legde dit attest niet neer. Dat verzoeker een attest neerlegt, gedateerd vóór zijn verzoek om internationale bescherming maar toen niet door hem neergelegd, roept vragen op over de authenticiteit van dit document.

4.8. De Raad wijst er bovendien op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens

hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij verzoeker evenwel geenszins het geval.

Verzoeker betwist en bekritiseert nu op algemene wijze, doch hij ontkracht noch weerlegt geenszins de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: "Naast bovengenoemde kanttekeningen dient er vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen in het kader van één van de beweerde bloedwraken. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u en uw familie niet gedaan hebben. De politieagent van de familie K. die de initiële moord pleegde in 1997 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 à 3 jaar (CGVS, p. 10). Uw grootvader werd eveneens veroordeeld tot een gevangenisstraf van enkele jaren (CGVS, p. 12). Buiten deze rechtszaken is de politie nooit betrokken geweest voor de bloedwraken met de families K. en C. of u hebt er althans geen weet van (CGVS, p. 11). U of uw familie heeft de politie ook nooit op de hoogte gebracht van het feit dat de bloedwraken met de families K. en C. nog steeds aan de gang zijn (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom jullie dat niet gedaan hebben, geeft u aan dat het in Albanië zo niet werkt (CGVS, p. 12). Dit is echter onvoldoende als verschoning voor jullie nalaten. U of uw familie hebben de politie ook nooit betrokken voor de achtervolgingen die plaatsvonden omwille van de bloedwraken met de familie K. en C. (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom jullie dit niet gedaan hebben, stelt u dat de politie niets doet en dat deze corrupt is. U hebt echter geen concrete indicaties dat u persoonlijk bij een terugkeer te maken zou krijgen met corruptie (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom de politie in uw persoonlijk geval niet zou optreden, verwijst u naar het feit dat uw buurvrouw vermoord werd ondanks dat zij politiebescherming genoot (CGVS, p. 11). Het feit dat de politie echter een contactverbod instelde, betekent dat ze effectief optrad in de zaak van uw buurvrouw. Dat ze nadien vermoord werd, is betreurenswaardig maar betekent niet dat er de facto sprake is van een gebrekkige bescherming. Politiebescherming houdt immers geenszins in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar dat er een onderzoek wordt gevoerd naar uw belagers en dat er, indien nodig, tegen hen passende maatregelen worden getroffen. Bovendien staat u de gebeurtenissen van uw buurvrouw met een verklaring van het dorpshoofd. Hierin staat te lezen dat de feiten dateren van januari 2020. Echter is deze verklaring reeds opgesteld op 10 februari 2019, dus voordat de feiten nog moesten plaatsvinden. Verder haalt u ook aan dat u vooral de familie K. vreest omdat ze banden zouden hebben met de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt over wie precies het dan gaat, verwijst u enkel naar de politieagent die de moord in 1997 op een lid van uw familie pleegde. U voegt er aan toe dat hij een verkeersagent was maar u weet niet of hij nu nog werkzaam is bij de politie. U stelt ook dat hij, omwille van zijn connecties met de Albanese autoriteiten, een korte celstraf kreeg voor de moord op de neef van uw vader in 1997 (CGVS, p. 12). Dit is echter niets meer dan een losse boutade die u niet staft met enig bewijs. Het feit dat uw grootvader langer in de gevangenis heeft gezeten voor andere feiten betekent niet de facto dat de politieagent een korte straf kreeg door zijn banden met de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 12). Dit kan aan tal van juridische en procedurele factoren liggen. Bovendien is de strafwet in Albanië in de meermaals aangepast en verstrengd. Zo is in 2013 de strafmaat voor moorden omwille van bloedwraak verhoogd van minimum 30 jaar tot levenslang. U stelt ook dat er neven en zussen zijn binnen de familie K. die advocaat zijn. U bent hier echter niet zeker van (CGVS, p. 11). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u niet bij de Albanese autoriteiten zou terecht kunnen omdat de familie K. banden zou hebben met deze autoriteiten. Bovendien hebt u noch uw familie ooit bij andere, hogere instanties aangekaart dat jullie niet bij de politie terecht zouden kunnen omwille van de connectie met de familie K. (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom jullie dat niet deden, geeft u het ontoereikende antwoord dat dit zo in Albanië niet werkt (CGVS, p. 13). Gevraagd of u in de toekomst een beroep zou kunnen doen op bescherming door de Albanese autoriteiten inzake de bloedwraken met de families K., C., P. en Pr. antwoordt u dat u dit wel degelijk zou kunnen vragen (CGVS, p. 17). U voegt er wel aan toe dat u zich niet veilig zou voelen omdat er geen veiligheid is in Albanië en omdat u geen eigen woning hebt (CGVS, p. 17). Wat betreft uw bewering dat er geen veiligheid zou zijn in Albanië is dit opnieuw niets meer dan een losse boutade aangezien u weinig of geen pogingen in het verleden hebt gedaan om effectief bescherming

te bekomen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er ook precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien dient er op het vlak van veiligheid in Albanië verwezen te worden naar de vaststellingen die verder in deze beslissing uiteengezet worden. Uit het feit dat u geen eigen woning hebt in Albanië kan niet besloten worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Bovendien geeft u aan dat u terecht zou kunnen bij de familie van uw moeder. U hebt hier bovendien in het verleden reeds 8 jaren bij verbleven (CGVS, p. 18). Verder blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-andresponse-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende

maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar en citeert uit een resem verslagen, reportages, rapporten en artikelen, onder meer omtrent bloedwraak en corruptie. Hiermee poogt hij de stelling te verdedigen dat hij vanwege de overheden van zijn land niet de nodige bescherming kan krijgen. Verzoeker neemt de beschermingsmogelijkheden in Albanië op de korrel en tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te draaien. Dit algemeen, veeleer theoretisch betoog berust echter niet op enige ernstige persoonlijke poging om nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verzoeker ontkent, laat staan weerlegt, dat hij op geen enkel moment klacht heeft ingediend bij de politie betreffende de bloedwraken waarin hij verwickeld zou zijn. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat erin bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verzoeker maakt derhalve geenszins aannemelijk in Albanië alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. De loutere verwijzingen naar het bestaan van bloedwraak in Albanië, de algemene betogen over corruptie en de overige verwijzingen volstaan niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

De Raad wijst er nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit niets blijkt derhalve en verzoeker maakt, gelet op zijn nalaten zijn problemen bij de Albanese autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen, niet in concreto aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot zijn verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat het hem met betrekking tot de door hem ingeroepen problematiek, daargelaten de geloofwaardigheid van die verklaarde problemen, aan nationale bescherming ontbreekt.

4.9. Waar verzoeker nog aanhaalt dat hij moeilijk in zelfisolatie kan gaan bij terugkeer naar Albanië, dat hij geen financiële middelen heeft om veiligheid af te kopen, dat een intern vluchtalternatief niet voorhanden is, dat zijn familieleden aan vaderskant afstand van hem hebben gedaan en er hierdoor geen mogelijkheden zijn om via onderhandelingen tot verzoening te komen, en dat een leven in zelfisolatie een schending zou uitmaken zijn mensenrechten, is dit niet dienstig daar er reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij verwickeld is in vier bloedwraken, noch dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Albanese autoriteiten voor zover hij toch gevisieerd zou worden omwille van één van de door hem aangehaalde conflicten.

4.10. De loutere verwijzing naar algemene door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent (gevallen van) bloedwraak in Albanië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat en de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegt, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te

worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 november 2021, voert verzoekende partij aan dat rekening dient te worden gehouden met haar jonge leeftijd en het feit dat zij reeds lang in Tirana woonde. Verzoekende partij wijst erop dat dit haar onwetendheid verklaart over een aantal aspecten van de bloedwraak. Daarnaast heeft ook haar moeder niet alles verteld. Verzoekende partij vervolgt dat eveneens rekening dient gehouden te worden met de e-mail van de heer Marku waarin hij bevestigt dat de familie betrokken is bij een bloedwraak. Verzoekende partij verwijst naar de objectieve informatie die zij heeft toegevoegd aan haar verzoekschrift en stelt dat daaruit blijkt dat zij in Albanië geïsoleerd door het leven zal moeten gaan. Tot slot wijst verzoekende partij op de ernstige schending van de mensenrechten in Albanië en de vaststelling dat zij haar schuld en vrijheid niet kan afkopen, noch beroep kan doen op bescherming van de autoriteiten die corrupt zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan de in voormelde beschikking opgenomen grond. Ze beperkt zich immers tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en hernemen van eerder in het verzoekschrift aangehaalde argumentatie, zonder dat zij evenwel ingaat op, laat staan een ander licht weet te werpen op hetgeen (dienaangaande) eerder in voornoemde beschikking en de bestreden beslissing werd vastgesteld.

Zo schrijft verzoekende partij, in een poging deze te vergoelijken, haar erg beperkte en gebrekkige kennis omtrent (verschillende aspecten van) de bloedwraken waarin haar familie verwikkeld zou zijn opnieuw toe aan haar jonge leeftijd, het gegeven dat zij lang in Tirana woonde en het feit dat haar moeder haar niet alles heeft verteld, doch zij ontkracht noch weerlegt hiermee geenszins hetgeen in dit verband eerder als volgt in de beschikking van 8 november 2021 werd vastgesteld, met name:

“Betreffende de door verzoeker aangehaalde conflicten met de families P. en Pr., verwijst de Raad naar de motivering in de bestreden beslissing betreffende de onwetendheid van verzoeker over deze bloedwraken: “Wat betreft de bloedwraak die uw familie kent met de familie P. dient aangestipt te worden dat u niet weet om welke reden de initiële moord werd gepleegd door de neven van uw vader. Nog straffer is dat u de namen van de neven van uw vader niet kent (CGVS, p. 14). U weet ook niet of er ooit een rechtszaak is geweest over de moord door uw neven (CGVS, p. 15). U weet eveneens niet wie er concreet geïnviseerd wordt door de bloedwraak (CGVS, p. 14). U weet ook niet door wie precies van de familie P. u precies geïnviseerd wordt (CGVS, p. 15). U geeft ook aan dat u niet op de hoogte bent van enige verzoeningspogingen (CGVS, p. 15). Dat u niet op de hoogte bent van deze elementen, brengt de geloofwaardigheid van de beweerde bloedwraak met de familie P. ernstig in het gedrang. Bovendien hebt u geen concrete indicaties dat u persoonlijk geïnviseerd wordt door de bloedwraak met de familie P. (CGVS, p. 15). Tot slot, wat betreft de bloedwraak die uw familie kent met de familie Pr. Dient er aangestipt te worden dat u maar één naam kent van de neven van uw vader die de moord gepleegd hebben (CGVS, p. 15). U weet niet of de rechtbank een uitspraak deed of een vonnis velde. U weet evenmin of de bloedwraak effectief is uitgesproken geweest (CGVS, p. 16) en door wie precies van de familie Pr. u geïnviseerd wordt. U geeft aan dat u hen niet kent en dat u alle informatie op YouTube hebt gevonden (CGVS, p. 16). U geeft ook aan dat u niet op de hoogte bent van enige verzoeningspogingen (CGVS, p. 16). Dat u uw kennis louter online hebt gevonden en niet op de hoogte bent van de bovengenoemde elementen brengt de geloofwaardigheid van uw vrees om gedood te worden door de familie Pr. ernstig in

het gedrang. Gevraagd naar welke concrete indicatie die u hebt dat u geïnviseerd wordt door de familie Pr., komt u niet verder dan te stellen dat de naam van de neef van uw vader werd doorgegeven aan de familie Pr., dit om zich te kunnen wreken (CGVS, p. 16-17). Uw naam werd echter niet doorgegeven (CGVS, p. 17). Verdere indicaties hebt u niet (CGVS, p. 17).” Verzoeker werpt hier geen ander licht op. Verzoeker legt bij aanvullende nota dd. 23 februari 2021 nog persartikels neer betreffende de moord op J. Pr. Verzoeker wordt in deze artikel niet vermeld. In de artikels wordt enkel gewag gemaakt van het feit dat de daders uit de familie D. komen, niet dat er op basis van de feiten een bloedwraak zou zijn ontstaan tussen de familie Pr. en de familie van verzoeker. De artikels kunnen dan ook niet aantonen dat verzoeker geïnviseerd zou worden door de familie Pr. Bij aanvullende nota dd. 29 maart 2021 legt verzoeker nog twee persartikels neer betreffende de beschieting van M. en H. D., die volgens de artikels verwant zijn aan G. D., die verantwoordelijk wordt geacht voor de moord op J. Pr. Verzoeker wordt ook in deze artikels niet vermeld en de Raad acht evenmin dat deze artikels staven dat verzoeker door de familie Pr. zou worden geïnviseerd. Waar verzoeker aanvoert dat M. en H. volle neven van hem zijn, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die verzoeker niet staft en dat zelfs als dit wel aangetoond was, dit niet voldoende is om te concluderen dat verzoeker ook het doelwit zou zijn van de familie Pr. Uit de artikels blijkt immers dat M. en H. banden hadden met G. D., die geacht betrokken te zijn in de georganiseerde misdaad, en wordt er geen gewag gemaakt van het bestaan van een bloedwraak tussen de families D. en Pr.

4.5. Waar verzoeker zijn ontoereikende kennis over de door hem aangehaalde feiten poogt te wijten aan zijn jonge leeftijd op het moment van de gebeurtenissen, stelt de Raad vast dat verzoeker op het tijdstip van het ontstaan van de conflicten met de families P. en Pr. respectievelijk reeds zeventien en achttien jaar oud was, en dat er dus van hem wel kan verwacht worden dat hij zich op de hoogte zou hebben gesteld van de feiten betreffende deze conflicten, te meer daar verzoeker stelt bovenaan de lijst van doelwitten van de bloedwraak te staan als enige mannelijke en meerderjarige telg van de familie. Dat verzoeker Albanië verliet in 2017 kan evenmin een verklaring vormen voor zijn onwetendheid, daar verzoeker in België samenwoont met zijn moeder (notities persoonlijk onderhoud, p. 3) en nog steeds contact onderhoudt met zijn oom aan moederskant in Albanië (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker heeft dus wel degelijk bronnen om aan meer informatie over de bloedwraaken te komen. De gebrekkige kennis van verzoeker kan evenmin vergoelijkt worden door het feit dat zijn moeder hem bewust weinig heeft verteld over de feiten om hem niet angstig te maken, zoals geopperd wordt in het verzoekschrift. Verzoeker verklaart immers rechtstreeks gevaar te lopen omwille van de bloedwraaken en er kan dan ook verwacht worden dat zijn moeder hem de nodige informatie zou verschaffen opdat verzoeker duidelijk het risico ten aanzien van zijn persoon zou kunnen inschatten, aangezien het voor hem van onmiddellijk levensbelang is om zich te kunnen beschermen van het gevaar dat uitgaat van deze conflicten.”

Met het louter opnieuw verwijzen naar eerder bijgebracht e-mailverkeer met de heer Marku, slaagt verzoekende partij er niet in hetgeen hierover eerder als volgt in voormelde beschikking werd vastgesteld in een ander daglicht te stellen:

“Verzoeker verwijst verder opnieuw naar het attest van 2 februari 2019 van het dorps hoofd F. R. en de attesten van de nationale verzoeningscommissie van 18 mei 2017 en 2 april 2019, opgesteld door G. M., en stelt dat het van een weinig professionele houding van de commissaris-generaal getuigt om deze documenten niet in overweging te nemen omdat dergelijke documenten volgens Cedoca eenvoudig tegen betaling kunnen verkregen worden. Bij aanvullende nota dd. 23 februari 2021 legt verzoeker een emailconversatie tussen zijn raadvrouw en G. M. neer, alsook een kopie van de identiteitskaart van G. M.. In de emails bevestigt G. M. de problemen van verzoeker en de authenticiteit van de attesten van de nationale verzoeningscommissie. Naar inzien van de Raad kan uit deze emails en de kopie van de identiteitskaart enkel worden besloten dat G. M. inderdaad de attesten voor verzoeker opstelde, doch kan er hieruit niet worden geconcludeerd dat de inhoud van de attesten overeenstemt met de werkelijkheid en dat deze attesten niet tegen betaling zouden zijn verkregen. Bij de aanvullende nota wordt eveneens een kopie neergelegd van de identiteitskaart van F. R., doch kan dit evenmin aantonen dat de in de attesten aangehaalde feiten werkelijk plaatsvonden. In zijn email van 6 januari 2021 stelt G. M. nog dat F. R. heeft bevestigd dat hij de attesten heeft opgesteld en dat de door verzoeker aangehaalde bloedwraaken waarachtig zijn, doch kunnen dergelijke verklaringen duidelijk niet volstaan om aan te nemen dat de inhoud van de attesten authentiek is. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker bij het verzoekschrift nog een tweede attest, opgesteld door F. R. en waarin opnieuw de problemen van verzoeker worden bevestigd, neerlegt. De Raad stelt vast dat dit attest gedateerd is op 8 juni 2020. Verzoeker deed zijn verzoek om internationale bescherming op 21 augustus 2020 doch legde dit attest niet neer. Dat verzoeker een attest neerlegt, gedateerd vóór zijn verzoek om internationale bescherming maar toen niet door hem neergelegd, roept vragen op over de authenticiteit van dit document.”

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het op algemene wijze verwijzen naar ernstige mensenrechtenschendingen in Albanië en de algemene opmerkingen dat zij haar schuld en vrijheid niet kan afkopen, noch beroep kan doen op bescherming van de Albanese autoriteiten die volgens haar

corrupt zijn, waarmee zij evenwel geen afbreuk doet aan grond in de beschikking van 8 november 2021 waarbij het volgende wordt vastgesteld:

“De Raad wijst er bovendien op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij verzoeker evenwel geenszins het geval.

Verzoeker betwist en bekritiseert nu op algemene wijze, doch hij ontkracht noch weerlegt geenszins de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: “Naast bovengenoemde kanttekeningen dient er vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten in geval van problemen in het kader van één van de beweerde bloedwraken. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u en uw familie niet gedaan hebben. De politieagent van de familie K. die de initiële moord pleegde in 1997 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 à 3 jaar (CGVS, p. 10). Uw grootvader werd eveneens veroordeeld tot een gevangenisstraf van enkele jaren (CGVS, p. 12). Buiten deze rechtszaken is de politie nooit betrokken geweest voor de bloedwraken met de families K. en C. of u hebt er althans geen weet van (CGVS, p. 11). U of uw familie heeft de politie ook nooit op de hoogte gebracht van het feit dat de bloedwraken met de families K. en C. nog steeds aan de gang zijn (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom jullie dat niet gedaan hebben, geeft u aan dat het in Albanië zo niet werkt (CGVS, p. 12). Dit is echter onvoldoende als verschoning voor jullie nalaten. U of uw familie hebben de politie ook nooit betrokken voor de achtervolgingen die plaatsvonden omwille van de bloedwraken met de familie K. en C. (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom jullie dit niet gedaan hebben, stelt u dat de politie niets doet en dat deze corrupt is. U hebt echter geen concrete indicaties dat u persoonlijk bij een terugkeer te maken zou krijgen met corruptie (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom de politie in uw persoonlijk geval niet zou optreden, verwijst u naar het feit dat uw buurvrouw vermoord werd ondanks dat zij politiebescherming genoot (CGVS, p. 11). Het feit dat de politie echter een contactverbod instelde, betekent dat ze effectief optrad in de zaak van uw buurvrouw. Dat ze nadien vermoord werd, is betreurenswaardig maar betekent niet dat er de facto sprake is van een gebrekkige bescherming. Politiebescherming houdt immers geenszins in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar dat er een onderzoek wordt gevoerd naar uw belagers en dat er, indien nodig, tegen hen passende maatregelen worden getroffen. Bovendien staat u de gebeurtenissen van uw buurvrouw met een verklaring van het dorpshoofd. Hierin staat te lezen dat de feiten dateren van januari 2020. Echter is deze verklaring reeds opgesteld op 10 februari 2019, dus voordat de feiten nog moesten plaatsvinden. Verder haalt u ook aan dat u vooral de familie K. vreest omdat ze banden zouden hebben met de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt over wie precies het dan gaat, verwijst u enkel naar de politieagent die de moord in 1997 op een lid van uw familie pleegde. U voegt er aan toe dat hij een verkeersagent was maar u weet niet of hij nu nog werkzaam is bij de politie. U stelt ook dat hij, omwille van zijn connecties met de Albanese autoriteiten, een korte celstraf kreeg voor de moord op de neef van uw vader in 1997 (CGVS, p. 12). Dit is echter niets meer dan een losse boutade die u niet staft met enig bewijs. Het feit dat uw grootvader langer in de gevangenis heeft gezeten voor andere feiten betekent niet de facto dat de politieagent een korte straf kreeg door zijn banden met de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 12). Dit kan aan tal van juridische en procedurele factoren liggen. Bovendien is de strafwet in Albanië in de tussentijd meermaals aangepast en verstrengd. Zo is in 2013 de strafmaat voor moorden omwille van bloedwraak verhoogd van minimum 30 jaar tot levenslang. U stelt ook dat er neven en zussen zijn binnen de familie K. die advocaat zijn. U bent hier echter niet zeker van (CGVS, p. 11). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u niet bij de Albanese autoriteiten zou terechtkunnen omdat de familie K. banden zou hebben met deze autoriteiten. Bovendien hebt u noch uw familie ooit bij andere, hogere instanties aangekaart dat jullie niet bij de politie terecht zouden kunnen omwille van de connectie met de familie K. (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom jullie dat niet deden, geeft u het ontoereikende antwoord dat dit zo in Albanië niet werkt (CGVS, p. 13). Gevraagd of u in de toekomst een beroep zou kunnen doen op

bescherming door de Albanese autoriteiten inzake de bloedwraken met de families K., C., P. en Pr. antwoordt u dat u dit wel degelijk zou kunnen vragen (CGVS, p. 17). U voegt er wel aan toe dat u zich niet veilig zou voelen omdat er geen veiligheid is in Albanië en omdat u geen eigen woning hebt (CGVS, p. 17). Wat betreft uw bewering dat er geen veiligheid zou zijn in Albanië is dit opnieuw niets meer dan een losse boutade aangezien u weinig of geen pogingen in het verleden hebt gedaan om effectief bescherming te bekomen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er ook precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien dient er op het vlak van veiligheid in Albanië verwezen te worden naar de vaststellingen die verder in deze beslissing uiteengezet worden. Uit het feit dat u geen eigen woning hebt in Albanië kan niet besloten worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Bovendien geeft u aan dat u terecht zou kunnen bij de familie van uw moeder. U hebt hier bovendien in het verleden reeds 8 jaren bij verbleven (CGVS, p. 18). Verder blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-andresponse-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen

kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar en citeert uit een resem verslagen, reportages, rapporten en artikelen, onder meer omtrent bloedwraak en corruptie. Hiermee poogt hij de stelling te verdedigen dat hij vanwege de overheden van zijn land niet de nodige bescherming kan krijgen. Verzoeker neemt de beschermingsmogelijkheden in Albanië op de korrel en tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te draaien. Dit algemeen, veeleer theoretisch betoog berust echter niet op enige ernstige persoonlijke poging om nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verzoeker ontkent, laat staan weerlegt, dat hij op geen enkel moment klacht heeft ingediend bij de politie betreffende de bloedwraken waarin hij verwickeld zou zijn. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat erin bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verzoeker maakt derhalve geenszins aannemelijk in Albanië alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. De loutere verwijzingen naar het bestaan van bloedwraak in Albanië, de algemene betogen over corruptie en de overige verwijzingen volstaan niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

De Raad wijst er nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit niets blijkt derhalve en verzoeker maakt, gelet op zijn nalaten zijn problemen bij de Albanese autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen, niet in concreto aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot zijn verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat het hem met betrekking tot de door hem ingeroepen problematiek, daargelaten de geloofwaardigheid van die verklaarde problemen, aan nationale bescherming ontbreekt.

4.9. Waar verzoeker nog aanhaalt dat hij moeilijk in zelfisolatie kan gaan bij terugkeer naar Albanië, dat hij geen financiële middelen heeft om veiligheid af te kopen, dat een intern vluchtalternatief niet voorhanden is, dat zijn familieleden aan vaderskant afstand van hem hebben gedaan en er hierdoor geen mogelijkheden zijn om via onderhandelingen tot verzoening te komen, en dat een leven in zelfisolatie een schending zou uitmaken zijn mensenrechten, is dit niet dienstig daar er reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij verwickeld is in vier bloedwraken, noch dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de Albanese autoriteiten voor zover hij toch gevisieerd zou worden omwille van één van de door hem aangehaalde conflicten.

4.10. De loutere verwijzing naar algemene door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen omtrent (gevallen van) bloedwraak in Albanië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat en de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).”

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

In zoverre verzoeker onder punt vier van zijn voorliggende verzoekschrift, van pagina 10 tot pagina 12, integraal een deel van het betoog herneemt dat reeds werd aangevoerd in het kader van de beroepsprocedure die hij bij de Raad indiende in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming en in zoverre verzoeker in het verzoekschrift daarnaast wijst op en een betoog voert aan de hand van de COI Focus van 2020 en de COI Focus van 2017 (p.9-11), dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker hiermee volledig voorbijgaat aan en op generlei wijze afbreuk kan doen aan hetgeen hieromtrent reeds werd gesteld in het hierboven aangehaalde en geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming en het onderhavige verzoekschrift niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de vaststellingen die werden gedaan en de beoordeling die geschiedde in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming. Het cassatieberoep dat verzoeker tegen het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen indiende bij de Raad van State, werd door de Raad van State niet-toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14838 van 8 april 2022. Derhalve geniet dit arrest, voor wat de hierin gedane vaststellingen betreft, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift daarnaast wijst op, een betoog voert en enkele verwijten uit aan het adres van verweerder aan de hand van informatie van de ngo Operazione Colombo die dateert van 2019 (p.9), van informatie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 23 April 2013 (p.9-10), van een persartikel dat dateert van november 2020 (p.12) en van wetenschappelijk onderzoek dat dateert van 2016 (p.12), alsmede waar verzoeker bij het voorliggende verzoekschrift informatie voegt die dateert van 2016 (bijlage 3), van november 2020 (bijlage 4), van juni 2020 (bijlage 5) en van februari 2020 (bijlage 9), dient nogmaals te worden herhaald dat verzoeker zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming en het onderhavige verzoekschrift niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de vaststellingen die werden gedaan en de beoordeling die geschiedde in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming. Zo verzoeker de betreffende informatie relevant achtte voor de beoordeling van zijn situatie en nood aan internationale bescherming, had hij deze informatie kunnen en moeten aanvoeren in het kader van het verzoekschrift dat hij indiende in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming. Verzoeker kan zijn huidige beroep om internationale bescherming en het voorliggende verzoekschrift aldus niet aanwenden om deze informatie alsnog aan te voeren. Gezien alle voormelde informatie dateert van geruime tijd voordat de terechtzitting voor de Raad plaatsvond en voordat het hoger aangehaalde en geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gevelde in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming en gezien deze informatie blijkens de inhoud van het verzoekschrift en de bij dit verzoekschrift gevoegde inventaris kennelijk vrij raadpleegbaar is en was op het internet, kan deze informatie niet worden beschouwd als zijnde een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Ten overvloede kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat de betreffende informatie hoe dan ook van louter algemene aard is, geen betrekking heeft op verzoekers persoon en bijgevolg geen afbreuk kan doen aan de tijdens zijn vorige verzoek om internationale bescherming gedane, concrete vaststellingen met betrekking tot zijn vermeende individuele vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak, alsmede dat deze informatie voor het overige volledig in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op generlei wijze afbreuk kan doen aan de informatie die werd aangehaald in het hoger vermelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en op grond waarvan er werd geoordeeld dat er in hoofde van verzoeker en in het kader van zijn vermeende vrees ten gevolge van bloedwraak de nodige beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn in zijn land van herkomst.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

"In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of

voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw vorig verzoek door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard. Dit vooreerst omdat de geloofwaardigheid van de bloedwraken met de K. (...)’s, C. (...)’s en P. (...)’s reeds werd beoordeeld in uw moeder haar opeenvolgende verzoeken. Het Commissariaat-generaal oordeelde in het kader van deze verzoeken dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweringen dat jullie persoonlijk in een bloedwraak verwickeld zitten met de familie K. (...) en C. (...). Er werden eveneens bedenkingen geformuleerd aangaande de geloofwaardigheid van de beweerde bloedwraak met de P. (...)’s. Wat deze laatste bloedwraak betrof voegde het CGVS volledigheidshalve toe dat uw moeder niet aannemelijk had gemaakt dat jullie in geval van problemen in het kader van deze bloedwraak geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Albanese autoriteiten. U bracht voor wat betreft deze bloedwraken geen elementen aan die een ander licht konden werpen op de toenmalige beoordelingen. Wat betreft de bloedwraak met de familie Pr. (...) kwam uw geloofwaardigheid eveneens in het gedrang aangezien uw kennis hierover zeer beperkt bleek te zijn. Daarenboven kon u geen concrete indicaties geven dat u geviseerd werd door de familie Pr. (...). Bovendien had u, zelfs indien er enig geloof kon gehecht worden aan uw toenmalige vrees omwille van de verschillende bloedwraken, niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van eventuele toekomstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden."

Waar verzoeker verweerder in dit kader verwijt dat deze zou hebben nagelaten om de actuele situatie in Albanië te onderzoeken en waar hij daarbij aangeeft dat er door verweerder eenvoudigweg wordt verwezen naar de vorige beslissing die steunde op een COI Focus van 2017, dient voorts te worden opgemerkt dat uit de inhoud van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de beslissing die verweerder indertijd nam en het voormelde arrest zelf niet louter op de voormelde COI Focus waren gesteund doch ook op een COI Focus die dateert van medio 2020. Bovendien dateert het voormelde arrest van januari 2022, vond de terechtzitting plaats in december 2021 en kon verzoeker tot op dat moment aldus zelf de nodige informatie bijbrengen die hij relevant achtte. Ook in het kader van zijn huidige, volgende verzoek om internationale bescherming had en heeft verzoeker de mogelijkheid om zelf de nodige informatie aan te reiken omtrent de situatie in Albanië en op het vlak van onder andere de praktijk van bloedwraak en de beschermingsmogelijkheden die in dit kader voorhanden zijn in dit land. Verzoeker gaat aan dit gegeven in het verwijt dat hij richt ten aanzien van verweerder volledig voorbij. Verzoeker legt zelf echter geheel geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in zijn land van herkomst sedert de terechtzitting die geschiedde en het arrest dat werd geveld in het kader van zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming dermate zou zijn gewijzigd, en dit op het vlak van de praktijk van bloedwraak en/of op het vlak van de beschermingsmogelijkheden die in dit kader in dit land en in zijner hoofde voorhanden zijn, dat het oordeel dat de Raad velde in het voormelde arrest heden niet langer actueel zou zijn. De informatie die verzoeker in dit kader aanhaalt, citeert en bij het verzoekschrift voegt (bijlagen 6 en 7), ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie die indertijd voorlag en werd gehanteerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verder wordt in de bestreden beslissing, met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde, nieuwe elementen, met recht gemotiveerd:

"U herhaalt in onderhavig verzoek dat uw problemen met de vier families waarmee uw familie in een bloedwraak verwickeld zit nog steeds actueel zijn. U werpt ook op dat er recent een feit gebeurd zou zijn op Place De Brouckère in Brussel. Wat er precies gebeurd zou zijn, verduidelijkt u niet maar dit zou te maken hebben met een bloedwraak van 20 jaar geleden (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 20). U bouwt wat dit motief betreft evenwel verder op de verklaringen die in het kader van uw eerste verzoek allerminst aannemelijk werden gemaakt en/of waarbij u niet aantoonde dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Albanese autoriteiten voor zover u toch geviseerd zou worden omwille van één van de door u aangehaalde bloedvetes. Uw huidige verklaringen zijn onvoldoende om deze conclusies te wijzigen. Bovendien stelt u dat er een YouTube-video zou bestaan van het conflict op de Place De Brouckère maar u liet na om dit te staven."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door enkele keren eenvoudigweg te herhalen dat hij ten aanzien van de vier betreffende families een vrees voor bloedwraak koestert, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de vaststellingen die dienaangaande werden gedaan in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming, zoals aangehaald in de voormelde motivering.

Verder geeft verzoeker in het verzoekschrift zelf aan dat het incident op het Brouckèreplein, incident dat hij overigens tot op heden niet staft aan de hand van de YouTube-video waarvan hij zelf melding maakte, geen betrekking heeft op zijn persoon, dat dit betrekking had op een ander geval van bloedwraak en dat hij hiermee enkel wenste aan te tonen dat, in het geval van bloedwraak, deze bloedwraak soms jaren later wordt uitgevoerd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Verder haalt u aan dat een neef van u, A.P. (...), slachtoffer werd van een gewapend conflict. Omdat de chauffeur die de dader hielp ontsnappen na twee dagen reeds werd vrijgelaten, blijkt hier volgens u uit dat de Albanese politie corrupt is en dat er geen veiligheid is in Albanië (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 19). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat, ondanks dat u aangeeft dat u dit kon bezorgen, u naliet om bewijzen te bezorgen van het feit dat A.P. (...) uw neef is. Verder kan uit het feit dat de chauffeur die de dader hielp ontsnappen na twee dagen werd vrijgelaten, niet zondermeer besloten worden tot een afwezige of gebrekkige bescherming door de Albanese autoriteiten. Dat deze chauffeur werd vrijgelaten, kan aan tal van redenen te wijten zijn (Zoals bv een vrijlating op voorwaarden in afwachting van een rechtszaak). Bovendien hebt u deze vrijlating enkel vernomen van uw tante (Verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 19). Dit blijkt niet uit het door u voorgelegde artikel. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen of het door u voorgelegde artikel blijkt dat u persoonlijk betrokken zou zijn bij het gewapend conflict waar uw neef A.P. (...) slachtoffer van was. Noch blijkt nergens uit dat u – zoals hierboven reeds werd uiteengezet en mede gelet op de vaststellingen in uw eerste verzoek – in het geval dat u toch gevisieerd zou worden, u dan geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige bescherming in Albanië."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Het persartikel dat hij bij het verzoekschrift voegt (bijlage 12) is hetzelfde als datgene dat hij reeds overmaakte aan het CGVS en dat wordt besproken in de voorgaande motivering (administratief dossier, map 'documenten'). Door dit artikel eenvoudigweg opnieuw neer te leggen, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van dit artikel gedane vaststellingen. Verder staft verzoeker tot op heden niet dat A.P. daadwerkelijk zijn neef zou zijn. Uit de kleurenkopie van een identiteitskaart die verzoeker bij het verzoekschrift voegt (bijlage 11), kan dit namelijk niet worden afgeleid. Vooreerst zijn dergelijke kleurenkopieën makkelijk te manipuleren, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Hoe dan ook bevat dit stuk geen elementen waaruit enige familiale band tussen verzoeker en deze persoon blijkt, kan verzoeker dit stuk op tal van manieren hebben bekomen en blijkt uit het loutere feit dat verzoeker een kopie van deze identiteitskaart kan neerleggen op zich niet dat A.P. daadwerkelijk zijn neef zou betreffen. Wat betreft de YouTube video die verzoeker in dit kader bij het verzoekschrift voegt (bijlage 10), dient verder te worden opgemerkt dat de persoon die hierop te zien is niet herkenbaar is als zijnde A.P. of de persoon die afgebeeld staat op diens identiteitskaart. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat deze video, waarop de betreffende persoon lijkt te worden bedreigd met een vuurwapen en een slag te incasseren krijgt, eenvoudigweg in scène kan zijn gezet. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat de hierop afgebeelde persoon A.P. is, zo al aangenomen zou kunnen worden dat deze persoon daadwerkelijk een neef van verzoeker zou betreffen en zo al aangenomen zou kunnen worden dat de video daadwerkelijk het moment weergeeft waarop deze persoon werd bedreigd, dan nog dient daarenboven te worden opgemerkt dat, zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, uit niets blijkt dat verzoeker persoonlijk betrokken zou zijn of zou riskeren te worden gevisieerd in het kader van het gewapende conflict waarin deze bedreigingen zouden kaderen. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven dat nergens uit blijkt dat verzoeker, in het geval waarin hij toch gevisieerd zou (riskeren te) worden in het kader van dit conflict, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast terugkomt op de problemen met en de aangevoerde vrees ten aanzien van de familie Pr. en in dit kader een nieuw persartikel neerlegt dat dateert van 7 juni 2022, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals hierboven reeds bleek, reeds in het kader van verzoekers voorgaande verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat omwille van verzoekers verregaande gebrek aan kennis inzake deze zaak en het feit dat hij deze kennis louter online zou hebben gezocht en gevonden geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees te worden gedood door deze familie, dat verzoeker over geen enkele concrete indicatie beschikt waaruit kan worden afgeleid dat hij door deze familie zou worden gevisieerd, dat nergens uit blijkt dat er op basis van deze

feiten een bloedwraak zou zijn ontstaan tussen de familie Pr. en de familie van verzoeker en dat noch het bestaan van een bloedwraak, noch verzoeker zelf in de persartikels die hij neerlegde in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming wordt vermeld, zodat deze artikels niet kunnen aantonen dat verzoeker geviseerd zou riskeren te worden door de familie Pr. Tevens werd in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming vastgesteld dat verzoeker zich in het kader van deze vermeende problemen en vrees kan beroepen op de in zijn land van herkomst aanwezige beschermingsmogelijkheden. Het nieuw neergelegde persartikel, zoals bij het verzoekschrift gevoegd, kan geen ander licht werpen op de voormelde, tijdens verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het andermaal getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen dat verzoeker dit artikel niet reeds bij de DVZ en bij het CGVS heeft neergelegd. Het artikel dateert immers reeds van 7 juni 2022. Verzoeker werd slechts een maand later gehoord bij de DVZ en legde dit artikel aldaar niet neer. Evenmin maakte hij dit artikel over aan het CGVS. Nochtans werd de bestreden beslissing slechts genomen op 18 augustus 2022. Redelijkerwijze kan bovendien van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige, blijvende en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker klaarblijkelijk naliet dit te doen voorafgaand aan zijn gehoor bij de DVZ en voordat de bestreden beslissing werd genomen door verweerder, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Verder dient te worden vastgesteld dat in het nieuw neergelegde artikel andermaal niet de minste sprake is van het ontstaan van enige bloedwraak tussen de familie van Pr. en de familie van verzoeker. Ook wordt verzoeker in dit artikel opnieuw nergens vernoemd. Derhalve kan ook uit dit artikel hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker geviseerd zou riskeren te worden door de familie Pr. Verder kan ook uit dit artikel in het geheel niet worden afgeleid dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker in dit kader toch zou riskeren te worden geviseerd of vervolgd, *quod non*, verzoeker daarbij en zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten en de nodige pogingen zou ondernemen, verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT